

първия артилерийски гръмъ отъ Бердекескитъ височини, слът него вторий, третий, и чрѣзъ половинъ часъ нѣщо, разна отдѣлватъ гърмежи се слѣ въ непрестаненъ екъ нѣколко десетини оръдия. Запищаха гранати, забрънчо куршуне, раздадоха се звуковете на турските трѣби и съ но яростъ се възобновиха нападванията на неуморимия неприятель. Челяевъ трѣбваше да оглѣда окопетъ на своя дружина и, трѣбва да му отдадемъ справедливостъ, пълно хладнокръвие и достоинство испълни ^{об} своята занность.

Около 6 часа сутрѣнъта, боя достигна ^{пълни} разгаръ. Нашето положение въ окопетъ стана до крайностъ ^{тѣжко}. Не можемъ гърмя, тѣй като неприятеля се спира отъ насъ въ доста гѣстото бранице, а ний стоимъ съ сѣмъ на отворено място и се излагаме съвършенно безнаказано на въговите куршуне. Стига само да си подигне човѣкъ главата, за да навлече отъ горѣ си огнья на тѣло искусните турски стрѣлаци. Освѣнъ куршунетъ, които лѣтят отъ прѣдъ, дъждъ отъ олово валеще върху окопите и отъ височините, завзети отъ неприятеля, по посока отъ средната батарея къмъ Лисата височина, дѣто прѣзъ деня и веднажъ се отваря жестокъ бой.

Закипѣ боя и по долу отъ крѣглата батарея, вслѣдствие желанието на турците да завладѣятъ и този пунктъ на позицията ни. Ний сѫдехме за вървежа на боя по свѣтъ на турските трѣби за нападвания и по чѣстия слѣдъ трѣбите, пущенъ огньъ, който при неудачното наприятелско нападване, постепенно се отдалечава, а слѣдъ това въ малко време става съвсѣмъ рѣдъкъ.

Деня страшно горѣща, нервната система възбудена гърлото заражва, а да проваждашъ за вода, просто ти съвѣстно, понеже отъ двама проводени се врача саме единъ а другия плаща съ живота си свойто самоотвържение. Но какво да се прави, когато вуждата да се понакваси гърлото става тѣй голъма, щото се нимѣрваха смѣлци, който се рѣшаваха на този подвигъ доброволно.

Задно съ насъ въ единъ и сѫщъ окопъ се намѣтъ